

Obsah

Editorál (3)
Na slovíčko s... Sestra Samuela (4)
Aktuality v spoločenstve Dom Chvály (5 - 7)
Svedectvá:
Boh vypočul každú moju modlitbu (8)
Odovzdanie sa Bohu (9)
Boh sa stará aj o drobnosti (10 - 11)
Pápež v Brne (12 - 13)
Rolnícka nedeľa (14 - 15)
Deň, keď sa stretáva rodina (16 - 17)
Ako som sa mal v Medžugorí? (18 - 20)
Svätá Lucia (21)
...Nech mi ťa nikto neukradne... (22 - 23)
Recenzia - Seven Pounds (24 - 25)
Knižné novinky u Pani Firákovej (26 - 27)
Piatkové kresby detí (28)
Pre bystrejšiu hlavičku (28 - 29)
Vtipy (30)
Vianočné pranie (31)
Vy ste soľ zeme (32)

Vaše nápady a príspevky
posielajte na našu novú mailovú
adresu:

casopis.podnebie@gmail.com

Redakcia:
Katarína Boboničová
Lucia „Lucka“ Budinská
Ivona „Ivka“ Štrbíková
Júlia „Julka“ Tisovská
Adriána „Ada“ Hellebrandtová
Romana „Romanka“ Hlaváčová
Sidónia „Sidy“ Pálenkášová
Simona Pirháčová
Richard „Rišo“ Krátky
Filip „Fifopipo“ Gálik

Grafika:
Kristián „Kiko“ Balco

Časopis je určený pre vnútorné potreby spoločenstva Dom chvály.

Redakcia si vyhradzuje
právo na úpravu príspevkov.
Za príspevky ďakujeme.

**Nové PodNebie
v novom šate !**

Editoriál

Pozdravujem vás, bratia, bratraci,
sestry, sesternice i vás, tety a ujovia.
Z tej duše pozdravujem vás. Na úvod
chvilka poetickej nostalgie:

*Október bol krásny mesiac,
je za nami chtiac či nechtiac,
po lete niet ani stopy,
jeseň robí lístia kopy.
Začína sa november,
vetrovku si von zober.
Asi si si už aj všimol,
že básnim jak Országh Pavol.
A on písal zhora nadol
a ja nie som vôbec na mol.
Dostaňme sa radšej k veci
a odložme tie blbé keci.*

Tak tu končí rým. Určite mi odpustíte,
že som sa zabudol predstaviť. Meno
moje a aj toho, ktorého stretávam
v zrkadle je Filip Gálik a prostredníctvom tohto editorialu sa stávam
členom redakčnej rady časopisu PodNebie. Ak si myslíte, že dostať sa do
redakcie časopisu je niečo úžasné a
veľkolepé stáby monumentálne veľký
kariérny postup, tak na to už radšej
nemyslite. Veď ani uvítacia párty s
obloženými chlebíčkami, jednohubkami
a šampanským sa nekonala. Ale som rád, že budem môcť pridať
ruku k dielu tvorivých a kreatívnych
mladých ľudí tvoriacich tento časopis
s úmyslom osláviť nášho Pána. Prispievať
budem mojim okienkom s názvom
"moje okienko" v každom
každúčičkom čísle PodNebia, takže sa
naozaj nemáte na čo tešiť. Ak by ste
moju rubriku originálnych článkov v
PodNebí nenašli, ihneď volajte 112-ku.
Keďže aktuálne číslo časopisu je
adventného charakteru, mám k tejto
problematike zaujať postoj. Advent je
nádherný čas očakávania Pána. Očakávame
Jeho narodenie v maštaľke

teda našich srdciach. Skúsme počas
týchto 4 týždňov pripraviť naše srdcia
a zútniť ich na Betlehenskú maštaľ:
Skúsme ich vypratať od všetkého,
čo tam nepatrí a teda patriť nemá.
Ak nevyhodíme hriech, Boh nebude
môcť prísť, lebo pre Neho už nebude
miesto. Kliknime na tlačidlo delete a
odstráňme hriech (tlačidlo backspace
môžeme požiť takisto). Ďalej skúsme
vystlať naše srdce slamou t.j. dobrými
skutkami. Skúsme si v srdci zapáliť
vatru, oheň božej lásky, ktorý bude
maštaľ zohrievať. Ale pozor, nezabud-
nime na to najdôležitejšie - otvoriť
dvere nášho srdca a pozvať Pána dnu,
nebojte, On určite neodmietne. K
tomuto vás povzbudzujem a prajem
príjemné čítanie PodNebia, aby ste si
pri ňom nezahryzli do jazyka alebo
nebodaj si rozhrýzli gambu. A nechty
nehryzť, pedikúru spravíte potom s
nožničkami.

Filip Gálik

Sestra Samuela

tak uchvátilo, že som sa rozhodla z lásky k nemu a k ľuďom sa mu zasvätiť.

5.Prečo práve sestry sv. Františka?

Počas strednej školy som chodila na stretko, ktoré viedla naša sestra Faustína Sokolová. Oslovil ma spôsob ich života, najmä to, že sa venujú mladým.

6.Kde si doteraz pôsobila?

Rok v Poprade a 11 rokov v Žiline.

7.Aké máš hobby?

Šport, lyžovanie,

volejbal, divadlo, byť s mladými.

8.Kde a čo si študovala?

Strednú školu v Žiline - Obchodná akadémia, Katolícku teológiu v Spišskom Podhradí.

9.Ako sa ti páči tu na Novej Bani?

Cítim sa tu príjemne, je tu krásne okolie, ľudia sú tu dobrosrdeční. Spoznávam sa s vami a udomácnujem sa tu.

10.Chceš niečo dodať?

Kto by ma chcel spoznať bližšie, nech sa u nás zazvoní.

Za rozhovor ďakuje Júlia Tisovská

1.Odkiaľ pochádzaš?

Pochádzam zo Žiliny.

2.Kol'ko máš súrodencov?

Mám jedného staršieho brata, rozumiem si s ním veľmi dobre.

3.Aká bola tvoja cesta k Bohu?

Vyrastala som v kresťanskej rodine a na základnej škole som sa dostala do detského stretku. Tam sa začalo moje kamarátstvo s Ježišom. Na strednej škole som bola v ďalšom stretku, kde sa zmenilo kamarátstvo na priateľstvo, ktoré trvá až dodnes.

4.Prečo si sa rozhodla ísť do rehole?

Pretože priateľstvo s Ježišom ma

Oldies Disko

Kedže sme sa rozhodli, že Vás budeme detailnejšie oboznamovať s našimi internými pastorkáckymi akciami, nedá mi nespomenúť, že raz za čas zorganizujeme aj nejakú tú diskotéku. Sme predsa spoločenský, pohybu chtiví, mladí ľudia, ktorí sa veľmi radi zabávajú.

Naposledy sme si mohli disco užiť 22.8.2009 a to v duchu OLDIES. Baby z Ivkinho a Zuzkinho stretku (t.j. stretko talentov) si pripravili veľmi milý program - krátku improvizáciu choreografiu a neskôr prezentáciu, v ktorej sme mohli zistiť, aké účesy by sme v tých dávnych dobách nosili (a samozrejme, ako by sme vyzerali, keďže sa pod nimi skrývali naše tváre). Každý sa mohol vytacovať do sýtosti a kto už nevládal, alebo nechcel tancovať, sa mohol občerstviť a rozvíjať medziľudské vzťahy v bare (v pastorkáckom, samozrejme). Ako každú spoločnú akciu, všetko sme začali aj ukončili modlitbou a myslím si, že Pán to

skutočne požehnal a všetci sme sa výborne zabavili.

Účastníci boli naozaj Oldies

Sidy

Pondelok patrí tebe

V minulom čísle písala Ivka o našich víkendových akciách – o tom, ako sa pastorko mení na malé skupinky modliacich sa mladých, ktorí sa snažia so vzájomnou pomocou priblížiť k Bohu.

Teraz je tu niečo pre vás, čo do pastorka nezavítate cez víkendy a nepatríte do žiadneho stretku alebo malej skupinky, nech už je dôvod akýkoľvek. Je tu niečo pre vás starší či mladší súrodenci, maminy a ocinovia, susedky a susedovia,

náhodní okoloidúci či náhodní čítajúci PodNebie, i pre vás milí spolu sediaci v kostole. My, mladí zo spoločenstva Dom chvály vás totiž chceme pozvať na modlitbu chvál, ktorú robíme pre vás všetkých. Stretávame sa každý pondelok

o 19,00 hod a to jeden týždeň v pastoračnom centre a ten druhý vo farskom kostole.

Ak prídete do pastoračného centra (podľa mojich výpočtov sú pondelky v pastorku každý nepárny týždeň), okrem modlitby chvál, ktorej neodmysliteľnou súčasťou sú piesne spievané na oslavu Boha, vás čaká aj nejaké to vyučovanie na povzbudenie nášho duchovného rastu a svedectvá hovoriace o tom, že Boh ozaj koná aj v dnešnej dobe a v životoch nás obvyčajných novobanských ľudí.

Modlitba vo farskom kostole teda pripadá (opäť iba podľa mojich výpočtov :) na každý párny týždeň a je špeciálna tým, že sa modlíme pred vyloženou Sviatosťou oltárnou. Nebudete na nej síce počuť žiadne vyučovanie, ale môžete si o to viac vychutnať čas s Bohom spolu s ostatnými „modliacimi sa“. Takže, rekapitulácia: Pondelok – 19,00 hod – pastoračné centrum alebo farský kostol – modlitba chvál. Tešíme sa na vás :)

za Dom Chvály *simona

Interpastorko

Ahojte. Možno si niektorí pamätáte, možno nie. Koncom prázdnin sa pár ochotných ľudí dohodlo a zorganizovali futbalový turnaj "Interpastorko".

Trošku vám popíšem, čo sa tam dialo, čo sme tam zažili, ako sme sa tam mali atď. (ak sa na to sám rozpamätám)

Začalo sa to zápisom mužstiev za krásneho počasia okolo 9 hodine ráno. Všetci sme prišli nabudení. Upravili sme sa, prezliekli, vylosovali sa mužstvá dievčenské i chlapčenské (dva samostatné turnaje), pozvali Pána Ježiša medzi nás a mohli sme ísť na to. Nás chalanov bolo pochopiteľne viac (aj kvalita hry bola pochopiteľne viditeľne vyššia). Hralo sa, hralo a keď sa dohralo, tak sa to pekne prehodnotilo, vyhodnotilo, ocenilo a išlo sa domov. Stručne napísané.

Turnaj bol obsadený kvalitnými mužstvami. Hra bola vyrovnaná.

(miestami sa našli aj výnimky, keď som bol na ihrisku, neviem prečosa hralo iba na našu bránu.

Hráč a hráčka sympatie

Bohužiaľ, vyhrať mohlo iba jedno mužstvo. Boli to chalani: "Pojo", Vlado Prachár, Peťo Valentovič. Laura Číkova, Jarka Mádelová, Nikolka Zubeková vyhrali v turnaji dievčenských mužstiev (boli ste výborné). Keď už sme pri tých výhercoch, tak spomeniem aj výhercov hry Najsympatickejší hráč/ka, ktorých sme si vybrali my sami v hlasovaní. Bol to náš pán Kaplanko – Štefan a naša Sidka. Gratulujem ešte raz. Bolo by nešportové nespomenúť organizátorov Budinských a Tomáša Bielika a prepáče, ak som teraz na niekoho zabudol. Boli naozaj úžasní. Pripravili nám nejaké to občerstvenie (kopu ďalších vecí v pozadí -

medaily, sladká odmena podobne) a svojim úsmevom a optimizmom sa starali o pohodu na celom podujatí. Patrí im veľká vďaka.

Myslím, že všetko podstatné som vám už o tom napísal, keby vám nebolo niečo jasné, tak ma kontaktujte na mojom telefóne čísla 09... ..

Ale neodpustím si nakoniec nepozdraviť môjho najlepšieho kamaráta a režiséra celého turnaja Ježiša z Nazaretu, kvôli ktorému sa oplatilo bojovať až do poslednej sekundy na ihrisku. Chvála Pánovi!

Rišo

Tak a toto je víťazný tím

Boh vypočul každú moju modlitbu

Pred štyrmi mesiacmi som bola na Gréckom ostrove Kréta.

Moje pocity pred odchodom boli veľmi zmiešané. Do zahraničia som išla prvýkrát a naozaj som sa bála. Mala som tam ísť so spolužiakmi, ktorí fajčia, pijú a z toho som mala tak trochu obavy. Nevedela som, aké to tam bude, či to vlastne zvládnem, najmä s angličtinou. Tak veľmi som tam chcela ísť, ale nevedela som, či ma rodičia vlastne pustia. Myslela som si, že ma odtiaľ hneď po mesiaci vyhodia. Ešte pred odchodom som si chcela uzavrieť známky, takže som toho mala dosť veľa. Ale každý deň som sa za to modlila aby mi môj Nebeský Ocko pomohol. A on vypočul každú moju

modlitbu. Rodičia ma pustili, známky som si stihla uzavrieť a spolužiaci, ktorí mali ísť so mnou, napokon išli do úplne iného hotela, takže sme neboli spolu. V zahraničí mi Boh úžasne pomáhal, cítila som jeho prítomnosť všade, proste pomáhal mi v každej chvíli bolo to úžasné. Vydržala som to tam celé 4 mesiace a za to ďakujem Bohu, že ma neopustil a že bol stále pri mne, že viedol každý môj krok a že som sa mohla naňho vždy spoľahnúť. Tak nebojte sa svoj život odovzdať Bohu, ktorý vás nikdy nesklame.

Ivka Vozárová

Odovzdanie sa Bohu

Chcel bi som svečiť o Božej dôvere a odovzdaní sa do Božích rúk.

V mojom živote som sa väčšinou snažil odovzdávať život Bohu, ale nie vždy s vierou a osobným presvedčením. A stále v tom rastiem (vo viere a dôvere). Pred časom som bol na chválach v Bratislave (moje nové študijné miesto). Chvály boli úžasné a najsúper vec, čo ma oslovila bolo odovzdávanie sa Bohu. Mal som vtedy problémy s mobilom, pretože mi padol do vody a akosi prestal fungovať (ktovie prečo?). A to bola jedna z vecí, ktoré som odovzdal Bohu a

dalej som na to na prednáške nemusel myslieť. Keď som sa vrátil z chvály a prišiel som na izbu, chcel som vyskúšať mobil, ale zastavil ma môj spolubývajúci, ktorý je tiež Boží syn a tak som počkal do rána a až potom som ho zapol. Určite viete ako to skončilo - mobil ide a dá sa na ňom volať. Ale chcel by som sa nachvíľu vrátiť ešte na chvály, pretože som tam odovzdal aj niečo iné, čo by som chcel tiež povedať a to bolo peniaze. Speaker hovoril o odovzdávaní peňazí a vyvyšovaní Boha aj nad touto vecou a tiež, že sa nám sto násobne vráti.

(Samozrejme kto ako môže.) A preto som aj ja odovzdal aj toto Bohu a dal som príspevok na spoločenstvo (taký menší desiatok). V poslednom čase sa Boh veľmi priznáva, pretože to čo som tam odovzdal sa mi vrátilo a ešte aj omnoho viac. A preto vás chcem povzbudiť - dôverujte Bohu a odovzdávajte mu život s dôverou a vierou. Pane vďaka ti za to, že sa staráš. Amen.

Maťo Garaj

Boh sa stará aj o drobnosti

Doterajší život v Trnave je pre mňa veľkým svedectvom o tom ako sa o mňa Boh stará.

Či je to vynikajúci privát, úžasní spolužiaci, krásne mesto, umiestnenie mojej fakulty, ktorá je veľmi blízko celodenne otvorenému kostolu, zatiaľ veľmi dobre sa javiaci profesori, parádne obedy a ak by som sa ďalej zamýšľal určite by som si spomenul na mnoho ďalších vecí. Vypíchal by som však jednu udalosť, ktorá zdanlivo môže pôsobiť ako

maličkosť, ale ako sa píše v písme, musíme najprv vedieť prijímať a radovať sa z maličkostí, aby nám Boh mohol dávať aj väčšie veci.

Na úvodných prednáškach nám vyučujúci dali základné info o predmete, organizácii, hodnotení daného predmetu a k tomu povinnú literatúru. Túto povinnú literatúru

sme si však museli zháňať sami a tak som sa spolu s niekoľkými spolužiakmi do toho pustil. Hľadanie nešlo ľahko, nakoľko naša fakultná knižnica z dôvodov rekonštrukcie bola zatvorená a knihy boli požičiavané len prezenčne (tj. len na prefotenie prípadne na čítanie, ale iba v študovni). Potrebovali sme však celú knihu, aby sme sa z nej mohli učiť aj doma a nevedeli sme, kde ju rýchlo zohnať.

Neobetovali sme za to veľa modlitieb, ale Boh pozná naše potreby a vedel aj o tejto. Raz sme vyšli von zo študovne a boli sme už takmer na odchode zo školy. Ako sme vychádzali povedal som: „Keby sa tá Marie Wágnerová dá nájsť aspoň niekde na nete ako e-book.“ Ani som to nestihol

dopovedať a zrazu sa ozval chalan, sediaci na stoličkách okolo ktorých sme prechádzali, ktorý povedal: „Akú knižku to hľadáte?“ odpovedal som: „Marie Wágnerová Vývojová psychologie.“ On odvetil: „Jasné, to mám, má niekto z vás USB kľúč?“ Tak spolužiak vytiahol z vrečka svoj USB kľúč a dal mu ho. Ten chalan nám skopíroval tú knižku a nahádzal tam ešte kopu užitočných vecí, ktoré využijeme aj neskôr.

Už vo chvíli, keď sa ten chalan ozval, že má to, čo hľadáme, radoval som sa z toho ako sa o nás Boh stará a ako sa dokáže postarať aj o drobnosti, ale keďže nám ten chalan dal ešte aj iné veci je to pre mňa dôkaz toho, že Boh nám chce dať to, čo potrebujeme a ešte omnoho viac.

Kubči Tužinský

Čo tak unavilo tvoj hlas?

Prečo zhasla iskra v твоjich očiach? Skleslí ľudia ochromujú život. Ľudia unavení životom dusia radosť. Ľudia bez radosti pochovávajú nádej. Ľudia bez nádeje šíria zúfalstvo.

Strach spotrebuje neuveriteľne veľa energie. Strach odoberá silu, ktorú budeme potrebovať zajtra, aby sme dokázali vzdorovať hroziacemu nebezpečenstvu.

Milý priateľu, narodil si sa preto, aby si miloval, tešil sa z pocitu istoty, a aby si túto istotu aj rozdával.

Nehovor, že sú to len prázdne reči. Radosť zo života a istota nie sú len cukrovou polevou na horkom koláči života. Radosť zo života a istota nám nepadnú len tak, z ničoho nič do lona. Nenájdeme ich na povrchu života. Napriek všetkým ťažkostiam musíme hľadať ďalej a pátrať v hĺbke našich vlastných srdc.

Želám ti odvahu vychádzajúceho slnka, ktoré vychádza stále znovu, napriek biede tohto sveta.

Pápež v Brne

Bývam v Brne kvôli študijným povinnostiam na Masarykovej univerzite a tak sa mi naskytla možnosť ísť na brnenské letisko v Tuřanoch, kde mal celebrovat' svätú omšu Benedikt XVI.

Po počiatkových váhaniach som sa nakoniec rozhodol ísť. Narýchlo som zohnal lístok (2 dni predtým), nastavil budík a ráno ešte za tmy som sa ponáhlal na letisko. Bola nedeľa 27.9.2009. V autobuse veľa miesta nebolo. Na miesto činu som dorazil o 5:40. Následne sa začal program, ktorý vyvrcholil práve spomínanou svätou omšou.

Program ubiehal a ľudí pribúdalo. V programe bolo zahrnuté všeličo. Modlil sa radostný ruženec, boli svedectvá, živá hudba a prezentácia

miestnej cirkvi. Mne osobne sa veľmi páčil nácvik spevu. Spievalo sa samozrejme po latinsky a ja neviem po latinsky ani ceknúť. Sám som sa v duchu rehotal na mojich skomoleninách, ale spieval som pre Boha (aj keď neviem, či slovo „spieval“ je na mieste).

Počet ľudí bohato narastal a aj môj sektor sa pomaly zaplňal. Zrazu to prišlo. Všetci svoj zrak upriamili na oblohu, kde bolo vidieť siluetu lietadla. Prichádzal pápež a vtedy som si uvedomil, koľko ľudí je v

areáli letiska. Môj skromný odhad (aj po vypočutí policajného odhadu) bol okolo 120 tisíc ľudí. Takmer každý dostal malé vlajočky a všetci začali mávať. To bola paráda. Toľko ľudí som ešte nevidel pokope. Je skvelé, že sa toľkí zišli, aby oslávili Boha a samozrejme aj uvideli hlavu Cirkvi. Avšak z niektorých som mal pocit, že prišli len výlučne pozrieť pápeža. Dosť smutné.

Samotná bohoslužba začala o 10:10. Bola doprevádzaná krásnymi piesňami a tiež určitou dávkou pompéznosti. Kázeň prebiehala tým spôsobom ako na duchovnej obnove v Badíne. Najprv čítal pápež po taliansky a následne to bolo čítané po česky. Týmto spôsobu človek často stráca niť a veľa si z kázne neodnesie. Avšak ja som si zapamätal odkaz Svätého Otca. Povedal, že jedinou pevnou nádejou pre nás je ukrižovaný a vzkriesený Kristus. Máme si teda pustiť Krista

do nášho každodenného života. To je odkaz pre nás všetkých. Na záver bohoslužby sa pápež prihovril Slovákom, Poliakom, Nemcom a Čechom v ich spisovnej reči. Nasledovala modlitba Anjel Pána a záverečné požehnanie.

Po omši sa strhol zmätok. Každý chcel ísť čo najskôr domov, aby sa vyhol tlačnici. Organizátori sa neskoro spamätali a pokiaľ vyhlásili, aký sektor má ísť, už mali preplnený dav. Cesta do areálu bola len jedna. Veľa ľudí sa tlačilo na malom kúsku (ako v japonskom metre). Tak som si počkal asi 90 minút, pokiaľ som sa mohol pohnúť zo sektora. Išiel som ešte pofotiť areál a zarozprával som sa s dvoma Poliakmi. Po vyčerpávajúcom dni som sa vrátil do bytu špinavý, ale zato obohatený o nové skúsenosti. Som vďačný Bohu, že mi dal odvahu tam ísť, aj keď som išiel sám. Avšak sám nikto nebyva...
Ivan Bielik

Rolnícka nedeľa

Ako tradične aj tento rok dňa 21. 9. priniesli mnohí ľudia svoju úrodu do kostola. Priniesli ju preto, aby prispeli na tohtoročnú výzdobu kostola pri príležitosti rolníckej nedele.

Ján Maria Vianney

Celý týždeň mnohí ľudia pracovali s jablkami, hruškami, tekvicami, hroznom, orechmi, paprikou, cesnakom, obilím, ryžou a ostatnými darmi našej zeme. Robili to preto, aby sme sa mohli pokochať výzdobou kostola a najmä poďakovať Bohu za jeho tohtoročné milodary. Tvorili z nich krásne obrazce a do všetkého zapojili svoju fantáziu.

Určite ste si mnohí všimli pri prezeraní výzdoby, že sa zamerali najmä na zobrazenie sviatostí. Tematicky to súvisí s tohtoročným rokom, ktorý pápež Benedikt XVI

vyhlásil za Rok kňazov. On sám koncom septembra navštívil susednú Českú republiku, a preto bol zobrazený na jednom z oltárov.

Slávnostnú atmosféru rolníckej nedele dopĺňala nielen výzdoba celého kostola, ale aj sprievod ľudí poobliekaných do krásnych krojov. Počas omše náš pán dekan už tradične okomentoval všetky diela pri každom oltári a nevynechal ani Rok kňazov. Jeho predstaviteľom sa stal Ján Maria Vianney, ktorému tiež patril jeden z oltárov. Možno vás zmiatol nápis (Aj samotný diabol pred ním kapituloval!) pri jeho

podobizni a mysleli ste si, že je to diabol.

Ján maria Vianney bol jednoduchý dedinský kňaz, láskou Kristovho srdca a najväčším diablovým protivníkom na zemi.

Celé dva týždne bol kostol prístupný mnohým ľuďom z okolia a nebolo ich

ani tento rok málo.

Som rada, že naša farnosť má takúto peknú každoročnú tradíciu. Okrem vďaky Bohu za tohtoročnú úrodu by sme mali poďakovať pánovi dekanovi a každému, kto sa podieľal na tejto výzdobe. Ďakujeme vám za úsilie a voľný čas, ktorý ste tomuto obetovali.

Julka Tisovská

**Moja najväčšia túžba:
Robiť ľudí šťastnými.**

**Šťastie, ktoré mi chýba,
je šťastie druhých.**

Deň, keď sa stretáva rodina

Teta poštarčka mávajúca pohľadnicou v ruke. Mobil vyzvávajúci príjemnou SMS-kovou melódiou. Rádio hrajúce obľúbené pesničky. Slávnostný obed, kvety, bonboniéry, darčeky. Oslava, hudba, tanec. Ale najmä ľudia. Ľudia a ich úsmevy, pohľady, objatia, stisky rúk. Ľudia a ich slová požehnaní. Takýto býva môj narodeninový deň. Deň, keď si spolu s ostatnými pripomínam tú obrovskú milosť byť na svete. Deň, keď sa stretávam s tými, ktorých mám najradšej. Prídu, viem, že prídu. Osláviť, zaspomínať, zablahoželať.

Mám ho veľmi rada, jeden z mojich najobľúbenejších dní, narodeninový deň. A takýto deň má i naša nebeská mamička. Narodeniny našich mám bývajú tiež akési čarovné. Zíde sa celá rodina. Deti odídené do všetkých možných kútov sveta sa stretnú a prídu si pripomenúť sviatok svojej mamky. A presne to sa mi páči na našej farnosti. Ľudia z Novej Bane, odídení, odsťahovaní, ženatí, vydaté, deti, rehoľníci, študenti, starkí, starké, mladí, chorí, zdraví. Naším cieľom sa v tento krásny sviatok stáva Kohútovo. Schádza sa tu celá rodina, aby spoločne oslávila narodeniny svojej nebeskej Matky. A pre Novú Baňu je tento deň obzvlášť vzácny, pretože náš farský

kostolík je zasvätený práve sviatku Narodenia Panny Márie.

Kohútovo je podľa mňa nádherným miestom pre takúto slávnosť. Veľmi sa mi páči najmä tradícia sprievodu nesúceho sochu svätej Panny. Vždy si poviem, že sa aspoň trochu obetujem a ponesiem sochu ako darček pre Máriu v tento deň. Myslím, že ľudia aj zapojením sa do pútnického sprievodu ohlasujú Krista ostatným. Kráčajúc cez celé mesto so slovami mariánskych piesní na perách pocítim vždy veľkú hrdosť, že aj ja môžem patriť do takejto úžasnej rodiny.

Spolu so sochou Panny Márie akoby sme vyniesli tam do hôr ku studničke aj všetky svoje kríže, bôle, starosti a zložili ich k Máriiným nohám s vedomím, že ona je tá, ktorá neustále za nás prosí u svojho Syna. Človek akoby zrazu na všetky trápenia zabudol a s radosťou prišiel oslaviť Máriin život. Veď jej áno, ktoré hovorila Bohu v každom čase, je príkladom života pre nás

všetkých.

Pre mňa osobne bola aj tohtoročná púť veľkým povzbudením. Videla som mladých ľudí, ktorí s radosťou v srdci ďakovali za všetky dobrodenia. V mnohých chorých som zazrela veľkú silu bojovať, ktorú im dáva naša nebeská Matka. Cítila som aj množstvo lásky vychádzajúcej z rodín, veľkú úctu a vďaku k našej nebeskej orodovníčke, veľa chuti žiť a oslavovať Boha myšlienkami, slovami, skutkami. A v mojom srdci zostávajú znieť len slová piesne, tak typickej pre našu malú novobanskú rodinku, ktorá si už roky ctí svoju Mamičku: Tisíckrát vitaj, ó Mária!

Kvety, koláče, sprievod, oslava. Modlitby, piesne, svätá omša, ruženec, prosby, poďakovania. Ale najmä ľudia. Ľudia putujúci k svojej Matke, ľudia plní očakávania, radosti, vďaky. Deň prežitý v spoločenstve veriacich. Narodeninový deň. Máriin.

Maťa Hubáčová

Ako som sa mal v Medžugorí?

Jednoduchá otázka, jednoduchá odpoveď - dobre. Ale komu sa predsa len máli a má rád čítanie tých dlhých článkov o mojich zážitkoch, myšlienkach, náladách a iných eventuálne emocionálnych prejavoch, nech sa páči...

**Kostol
v Medžugorí**

Noviny s dátumom 29.7.2009 sú už dávno vydané, ale až na ten dátum to nie je vôbec podstatné. A ešte sa aj rýmuje to napísané. Takže práve v tento nádherný slnečný deň so záťažovým stupňom 2 a poklesom ozónovej vrstvy o 3 percentá sme sa vybrali na festival mladých v Medžugorí. A okrem toho v Himalájach snežilo, ale to tiež nie je až natoľko podstatné, aby sa to stalo podstat-

nou podstatou môjho príbehu. Bolo nás tuším trinásť (teraz som to zrátal na prstoch, si zase nemyslíte, že som až taký makač a vedel som to spamäti), z toho šesť mužov, takže opäť v menšine – pozdravujem týmto spôsobom ináč našu maďarskú väčšinu či vlastne menšinu a nach si len pestujú tie krumplíky, pšeničku a koníky v našej vlastičke na našej pôdičke a teraz nepoužívam expre-

sionizmy - konkrétne zdobneniny preto, že by som chcel zvýrazniť nacionalistické názory prúdiace tuto pár kilometrov od Žiliny, ale preto, aby sme už konečne sadli do tankov a išli na Budapešť (a ešte jedna poznámka k tejto problematike, ktorá je naozaj problematikou – môj názor je, že nie Maďari za Dunaj, ale stačí, keď pôjdu komáre, aby nás toľko nehrýzli v noci, keď môžu ich) a ak som správne napočítal, tak sedem žien a detí bez mužov, pretože tridsaťpäť delené päť je sedem. Tak jest. No a mimochodom mám nohy až po zem. Späť k téme. Dorazili sme na železničnú stanicu tuto v Novej Bani (ak by ste tam niekedy chceli ísť, tak chodte rovno a doprava...) a čakali sme logicky na vlak. Ale čo sa nestalo, že vraj opravujú trať vedúcu od Hronského Beňadika do Levíc, no žiadny problém, príde po nás autobus. Takže sme nastúpili na preplnený vlak na Bani a to nie

naprázdno, ale s našimi 0.0001 gigakilovými kuframi, postáli sme si v ňom, potom celý tento veľký, mocný a najmä preplnený vlak narvali do troch autobusov, kde sa ani dýchať nedalo, nie to ešte jesť, piť, cikať, opaľovať sa či skákať šípku do bazéna s mínus desať stupňovou vodou (pre nechápavých a pre blondínky poznámka - pri teplote nula stupňov Celzia sa mení voda na ľad), a preto sa mi tu nepáčilo a chcel som už čím skôr vystúpiť - opäť pozn., ale už len pre blondínky - čím skôr značí čím skôr, tým lepšie. Sranda pokračuje ďalej, nastupujeme na vlak v Leviciach a pred nami ako blesk z čistého neba zastane iný vlak, takže zoberieme svoje 0.1 megakilové kufre a ešte aj nohy na plecيا, daktorí možno aj ruky, naozaj neviem a obídeme tento vlak, aby sme sa už konečne dostali k nášmu. Už sme v ňom, nastúpili sme skoro šťastlivo a rovnako skoro šťastlivo

**Socha sv.
Panny Márie
v Medžugorí**

sme pristáli vlakom v Bratislave. Tu sme využili služby tých majestátnych bielych spotrebičov zvaných toalety, ale kvôli "akciovej" cene 50 centov za malú (s) potrebu a to sme ešte neboli na veľkú sme sa rozhodli služby do budúcnosti nevyužiť. Príroda to istí, a teraz hovorím seriózne, lebo keby nebolo prírody, ktorá to istí a vytvára pre nás kyslík, už dávno by sme museli frčať na iných plynoch, no fuj. Na stanici sme čakali, čakali, jedli a znovu čakali. Presnosť či dochvilnosť je výsada kráľov, takže naši autobusári, ktorých pozdravujem a kývam im pravým palcom na nohe, by boli za feudalizmu minimálne pri najlepšom nevoľníkmi. No a tak si sadáme do busu. Dostalo sa mi cti nesediť s našou grupou, ale úplne vpredu "od vecí" s naším sprievodcom Milankom, s ktorým som sa skamarátil na život a na smrť, a tak radšej iba na ten život. Mojm novým hobby sa stalo predmodlievanie ruženca – Milanško ma dusil a to myslím doslovne. Cesta ubiehala a my sme si dobre podriemali, no ďalší deň v autobuse cestovky, ktorej reklamu robiť nebudem tým, že by som zverejnil jej názov. Takže ďalší deň v autobuse cestovky Krochta tour a teraz si nerobím haluze (naozaj Krochta tour), bol napínavejší a akčnejší. Po kúpaní najprv problémy na hranici, potom sme nabúrili do jedného Bosniaka, ale 200 eur všetko poriešilo, no a ako vyvrcholenie toho všetkého sa nám pokazil autobus- vytiekol nám olej údajne. Takáto situácia poteší, stojíme v zaparenom autobuse na kraji cesty, všetci v strese, čo ďalej. Zachovali sme teda paniku. Pán sa postaral a vyriešil túto kritickú situáciu (asi som sa dosť dobre predmodlieval) a my sme sa už konečne

dostali do cieľa – Medžugorie. Slová domácich, že: „Dobrodošli“ ma dosť iritovali, ale vzhľadom na to, že po hrvatski to znamená „Vitajte“ (a toto bol komentár opäť pre našich bratov a sestry, ktorí sú pomenej chápaví), som to len ticho preglgol a život išiel ďalej. Zložili sme svoje 100 kilogramové kufre. Ubytovanie bolo super, mali sme všetko, čo sme potrebovali. Áno, áno, aj záchod. Oddýchli sme si a ráno o 5:00 stredoeurópskeho času (vážne neviem koľko bolo v Tokiu, ale môžete si to "čeknúť" na internete) sme sa vybrali na kopec Križevac. Unavení, vysilení, šlapajúci už len na káve sme sa rozhodli ešte raz ísť k moru pozrieť ježkov. Mladifest 2009 začal. Ľudí bolo dosť a keďže 50 000 prstov nemám, tak ich bolo toľko, že by sa ich ani na prstoch nedalo spočítať. Program bol veľmi zaujímavý- prednášky, medžugorské piesne, modlitba ruženca a nielen jedného, ale aj dvoch, sv. omša- zdôrazňujem nádherná sv. omša a adorácia. Toto sa opakovalo počas celého festivalu, menil sa len večerný program (raz procesia, raz predstavenie komunity Cenacolo a posledný deň rozlúčka vo veľkom štýle). Cesta späť bola tiež zaujímavá. Spočiatku nám šoféri miesto klimatizácie pustili kúrenie a všetkým bolo zle vzhľadom na teplotu vonku okolo 30 stupňov Celzia a potom sme zabľúdili v Maďarsku. Krúžili sme a krúžili dokolečka-dokola. Nakoniec nás vyhodili na stanici v BA o 2:00 a čakala nás ešte dlhá noc do odchodu nášho vlaku o 6:20. Poniectorí ako ja sa vyspali uprostred vlakovkej stanice na kari-matke v spacáku. Takže toľko moje zážitky z Medžu, Boh vás žehnaj a Boh žehnaj Ameriku. A inak budte dobrí, ak môžete.

Filip Gálik (Fifopipo)

Sv. Lucia

Lucia sa narodila v Syrakúzach (Taliansko) bohatým rodičom a bola vychovávaná v kresťanskej viere.

V detstve stratila otca a ako mladé dievča zasvätila život Bohu. Svoj sľub panenstva držala v tajnosti, keďže jej matka si želala, aby sa vydala za mladého pohanského chlapca. Lucia presvedčila matku, aby sa išla modliť k hrobu sv. Agáty za uzdravenie zo svojej ťažkej choroby. Boh vyslyšal ich modlitby. Vtedy priznala matke svoje zasvätenie Bohu a túžbu prežiť svoj život medzi chudobnými. Matka plná vďačnosti za svoje uzdravenie dala Lucii súhlas a ušetrené peniaze rozdelila chudobným. Odmietnutý a zahabnený nápadník udal Luciu ako kresťanku vtedajšiemu konzulovi.

Sviatok: 13. december
Význam mena: svetlá,
žiariaca (lux - svetlo; z lat.)

Bolo to v čase Diokleciánovho prenasledovania kresťanov.

Lucia bola predvolaná pred súd. Sudca ju presviedčal ako mohol, aby sa vzdala svojej viery. Ona mu však odpovedala: „Vaše naliehanie je zbytočné. Nikdy ma neodlúčite od lásky k môjmu Pánovi, Ježišovi Kristovi.“ Opýtal sa jej: „A ak ťa budeme mučiť, znesieš tú bolesť?“ „Áno, lebo my, ktorí veríme v Krista a snažíme sa viesť čistý život, máme Ducha Svätého, ktorý žije v nás a dáva nám silu, inteligenciu a česť.“ Vtedy jej sudca pohrozil, že ju odvedie do nevestinca, aby potupil jej česť. Ona mu na to povedala: „Telo sa nakazí len vtedy, ak duša privolí.“ Sv. Tomáš Akvinský obdivoval túto odpoveď sv. Lucie. Keď ju chceli odviezť, Lucia sa nemohla pohnúť z miesta, kde sa nachádzala. Tak sa rozhodli ju upáliť, ale tiež im to nevyšlo. Nakoniec ju mučili a sťali mečom. Počas mučenia nabádala prítomných, aby zostali verní náboženstvu Ježiša Krista až do smrti.

Hoci sa nemôže overiť pravdivosť rôznych gréckych a latinských verzií skutkov sv. Lucie, už v 6. storočí sa uctievala medzi pannami a mučeníkmi v Ríme. V stredoveku ju vyzývali ako ochrankyňu pred očnými chorobami, pravdepodobne preto, že jej meno je spojené so svetlom. Zobrazuje sa s prebodnutým hrdlom (spôsob mučenickej smrti), s palmovou ratolesťou a význam jej mena jej prisúdil ďalšie atribúty: horiacu lampu, sviecu a oči ležiace na miske. Je patrónkou slepých.

Zdroj: internet

...Nech mi ťa nikto neukradne...

Mária Magdaléna, mýtnik Matúš, Zachej, samaritánka, Natanael, apoštoli - Peter, Ján, Filip, sv. Pavol, sv. Augustín. A to sú len niektorí, ktorí hľadali, očakávali alebo túžili po niečom, čo naplní alebo uspokojí ich srdce. Hľadali a našli!

Našli toho, ktorý jediný dokázal zaplniť prázdne miesto v ich srdci. Určite mi dáte za pravdu, že moment, kedy sa stretli s Ježišom Kristom, že moment, kedy sa ich dotkol živý Boh, úplne zmenil ich život.

Prenesme sa teraz do prítomnosti. Chcem sa opýtať, či si to už zakúšil? Ten moment, keď si spoznal, že je to On – živý Ježiš. Že je to presne to, čo hľadám. Ak áno, tak ťa chcem pripodobniť k človeku z jedného podobenstva z Božieho slova, ktorý hľadá vzácne perly. A keď nájde veľmi vzácnu perlu, poteší sa, predá všetko, čo má a kúpi si ju. (Mt 13, 45 – 46)

Ten kupec z podobenstva prežíval veľmi veľkú radosť a šťastie, pretože našiel niečo, čo malo preňho veľmi veľkú hodnotu. Niečo, prečo sa oplatilo stratiť všetko ostatné. Ak si aj ty stretol Ježiša, ak prišiel do tvojho života živý Ježiš Kristus, tak potom ju máš, tú vzácnu perlu, pre ktorú sa oplatí stratiť všetko ostatné!

Naozaj, počula som mnohé svedectvá – životné príbehy ľudí, kedy hovoria presne o tomto momente v ich živote. O momente, kedy stretli, našli túto vzácnosť, o momente, ktorý od základu zmenil ich život. Sv. Pavol o tom v liste Filipanom hovorí, že všetko

pokladá za stratu a odpadky v porovnaní s Ježišom. A sv. Augustín: „Nespokojné je moje srdce, kým nespočinie v tebe Pane.“

Vráťme sa však k nášmu kupcovi perál. Vo sv. Písme nie je napísané ako to skončilo. Čo urobil ten človek ďalej, čo sa stalo s perlou?

Otázkou však je, čo s tou perlou urobím ja alebo ty? Odpoveď musí hľadať každý sám. Pred Božou tvárou preskúmať svoje srdce (Ž 139,23-24). Ja sa iba pokúsim spomenúť zopár momentov, ktoré sa môžu stať v našom živote. Určite mi dáte za pravdu, že keby sme ostali iba pri prvotnom nadšení z perly, ktorú máme, bolo by to asi málo. A myslím si, že práve toto sa nám často stáva, že po čase sa nám tá vzácna perla tak trochu zapráši alebo zovšednie. Do nášho života prídu starosti, možno nejaké sklamanie, nechúť, nenaplnené túžby, rutina atď. Kto z nás toto nepozná?

Alebo do nášho života môžu prísť iné perly, zdanlivo „krajšie a lepšie“, ktoré samy o sebe nie sú zlé (napr. vzťahy, úspech, dobrá práca, záľuby ako šport, tanec, hudba, zdravie. ai.). Problémom však je, že ony nedokážu nikdy uspokojiť naše srdce, a keď ich povýšime na miesto, ktoré patrí tej najvzácnejšej perle Ježišovi Kristovi, môže to narobiť pekný zmätok v našom živote.

A v neposlednom rade je tu niekto, komu veľmi záleží na tom, aby sa nám tá naša perla tak trochu zaprášila, alebo aby sme na ňu pozabudli, alebo ju celkom stratili.

Niektó, kto nám ju strašne závidí, pretože on ju už navždy stratil. Navždy stratil miesto v nebeskom kráľovstve. Je to diabol a je na strane porazených a on to vie, ale bude robiť všetko preto, aby si aj ty túto vzácnosť stratil, aby ťa obral o vzťah s Ježišom!

Bude ťa klamať a spochybňovať, pretože to je jeho taktika. V knihe Genezis (3,1) je opísané ako diabol spochybňoval Evu: „Naozaj povedal Boh: Nesmiete jesť z nijakého rajského stromu?“ Možno aj my si kladieme občas podobné otázky. Naozaj to takto povedal Boh? A naozaj to takto chce? Skutočne to nepreháňam, keď chcem žiť podľa Božieho zákona? Nie som fanatik, extrémista? Naozaj nemôžem tak trochu ohovárať, osočovať, klebetiť, podvádzať, tak trochu veriť horoskopom, vešticiam, lunárnym kalendárom, ísť v nedeľu na nákup do Tesca alebo si trochu užiť? (alkohol, sex, partia,...) Naozaj nemôžem?

Napadá ma ešte jeden príbeh zo Starého zákona o dvoch bratoch – Jakubovi a Ezauovi, kedy starší Ezau predal svoje právo prvorodeného (čiže celú svoju budúcnosť) za jedinu miskú šošovice mladšiemu bratovi Jakubovi. Tak málo si Ezau cenil svoje prvorodenstvo. (Gn 25,29–34)

Tak možno aj my niekedy niečo, čo má v našom živote tú najväčšiu a trvalú hodnotu, dokážeme veľmi rýchlo vymeniť za krátkodobú radosť, za krátkodobé uspokojenie našej žiadostivosti, alebo hladu po niečom.

Danka Vicianová

Seven pounds

Gabrielle Muccino je režisér pochádzajúci z Talianska a má na svedomí túto novú srdcervúcu drámu. Ale pozor, nie je to len taký obyčajný príbeh so smutným a zároveň šťastným koncom.

V tomto prípade sa musí divák naozaj sústrediť a hľadať súvislosti medzi situáciami, v ktorých sa hlavný hrdina filmu ocitá. Pretože motivácia a význam jeho činov zostávajú zahalené rúškom tajomstva takmer do vyvrcholenia príbehu. Z toho dôvodu je pozornosť, predvídavosť a určitá dávka empatie pri pozeraní nevyhnutná. Čo môže mnohých potešiť a prilákať je hviezdne obsadenie hlavnej postavy. Nie sme zvyknutí vidieť Willa Smitha v iných žánroch ako v komédii či akčnom trháku, avšak musím uznať, že sa s touto novou

rolou popasoval veľmi vierohodne. Ben Thomas (Will Smith) trpí depresiami, ktoré vyvoláva pocit viny za chyby spáchané v minulosti. Tento stav ho dovedie k úplnej zmene jeho doterajšieho života. Keďže nič z toho, čo spravíme sa už nedá vrátiť späť, rozhodne sa to vykompenzovať tak, že zmení život siedmim neznámym ľuďom. Pri svojej ceste za vykúpením stretáva rôznych ľudí. Dôležitým aspektom pre jeho rozhodnutie niekomu pomôcť je to, či je ten človek naozaj dobrý. Tomuto poslaniu venuje všetok svoj voľný čas a silu. Čelí odmietnutiu, sklamaniu,

ale aj vďaka a obdivu. Do cesty sa mu pripletie aj mladá žena Emily (Rosario Dawson), ktorá je smrteľne chorá na srdce. Jej šance na prežitie sú doslova mizivé. No po stretnutí s Benom sa jej život opäť stáva o niečo krajším a menej bolestným. Trávia spolu veľa času, rozprávajú sa a čo je najdôležitejšie, nie sú sami, cítia blízkosť jeden druhého. Film je tak obohatený o romantické scény, ktoré potešia nielen ženské srdce. Avšak ani sa poriadne nespamätáme z melodickej hudby či nežných objatí a Ben ide dotiahnuť svoj hrdinský plán do konca. Keď už urobil všetko, čo mohol ako živý človek,

obetuje svoj život za záchranu iného ľudského života. Tak sa mu podarilo naozaj zmeniť sedem ľudských životov a to úplne od základov. Je to film, ktorý je nielen plný emócií a šokujúcich zvrátov, ale je v prvom rade o tom, ako veľmi môžeme ovplyvniť smerovanie ľudí okolo nás. Netreba to brať ako návod, skôr ako inšpiráciu a motiváciu niečo zmeniť bez toho, aby sme sa potrebovali cítiť za niečo vinní či zodpovední.

Dúfam, že som vás aspoň trochu navnadila siahnuť po tomto filme, naozaj nebudete ľutovať.

Adá

Knižné novinky u pani Firákovej

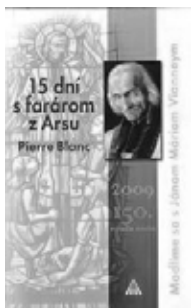

Filotea

autor: Sv. František Saleský

Cena: 4,50€ (135,60 SK)

Autor sa chce prihovoriť najmä tým, ktorý žijú uprostred tohto sveta a často majú pocit, že bez utiahnutia sa do samoty nemôžu nábožne žiť. Svätec však hovorí: „Žiť kresťanským životom je ťažká vec, ale predsa je potrebné, aby mnohí boli horlivejší než doteraz. Touto knihou chcem pomôcť tým, ktorí si vážne zaumienili viesť nábožný život.“

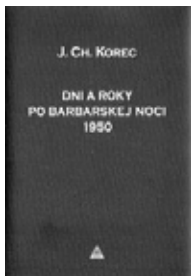

15 dní s farárom z Arsu

autor: Pierre Blanc

Cena: 4€ (120,50 SK)

V Roku kňazov, ktorý vyhlásil Svätý Otec Benedikt XVI. pri príležitosti 150. výročia úmrtia sv. Jána M. Vianneyho, farára z Arsu a patróna kňazov, vám prinášame možnosť lepšie sa zoznámiť so životom a spiritualitou tohto svätca. Novú knižnú sériu 15 dní s... niektorým svätcom teda otvárame práve s farárom z Arsu. Spoznajte jeho život, vzťah ku sviatosti zmierenia, modlitbe a svätosti života. Privádzajú totiž k modlitbe a osobnej premene, ktorú všetci tak naliehavo potrebujeme. Prijmite ponuku prežiť 15 dní v prítomnosti svätcových myšlienok a jeho vzácných úvah.

Dni a roky po barbarskej noci 1950

autor: J. CH. Korec

Cena: 5,50€ (165,70 SK)

Kniha obsahuje otázky a odpovede, ktorých cieľom bolo zachovať údaje o tom, čo Cirkev na Slovensku prežívala v druhej polovici 20. storočia v období ateistického režimu komunizmu. Otázky sa začínajú obdobím hneď po skončení druhej svetovej vojny. Niektoré z nich sa týkajú nielen dôležitých, ale i háklivých udalostí a osôb. Pri odpovediach je dôležité každé slovo, aby výpoveď bola pravdivá a spoľahlivá.

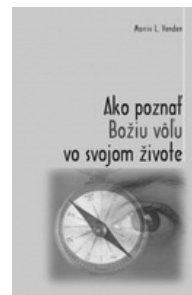

Viac ako tesár

autor: Josh McDowell

Cena: 4,65€ (140,10 SK)

Známa knižka bývalého ateistu Josha McDowella, vhodná pre neveriacich i veriacich, ktorí chcú osobnosť Ježiša a Bibliu podrobiť testu.

Ako poznať Božiu vôľu vo svojom živote

autor: Morris L. Venden

Cena: 4,50€ (135,60 SK)

Vyhľadávaný rečník a kazateľ Morris L. Venden sa vo svojej knihe zaoberá otázkami, ktoré si kladieme, keď chceme rozpoznať Božiu vôľu vo svojom živote. Autorov duchovný a súčasne praktický prístup napomáha čitateľovi nielen lepšie poznať Boha a Jeho vôľu, ale aj porozumieť tomu, kde sa nachádza vo vzťahu s Bohom. Kniha popisuje osem krokov - každý v samostatnej kapitole na poznanie Božej vôle.

Romanka

Nová doba

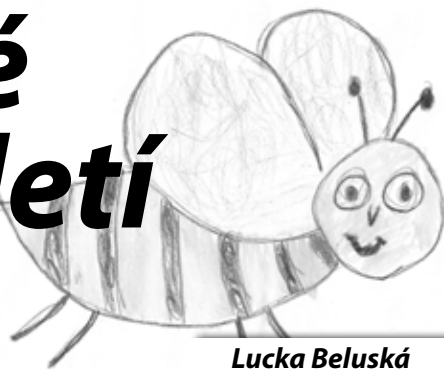
Rodí sa nová doba. Pôrod sa spája s pôrodnými bolesťami, neraz s veľkými bolesťami. Potrebujeme ľudí, ktorí vedia, kde sa nachádzajú rany, ktorí rozpoznávajú príčinu bolesti a jemne a hojivo kladú na rany svoje ruky.

Potrebujeme ľudí ako František z Assisi. On je obyčajný Boží človek, ktorý dokázal liečiť práve preto, že bol chudobný, plný radosti a dobra, malý brat, ktorý všetkých miluje nesmiernou láskou.

Piatkové kresby detí

Barborka Muchová

Lucka Beluská

Samko Škvarka

Pre bystrejšiu hlavičku

Sudoku

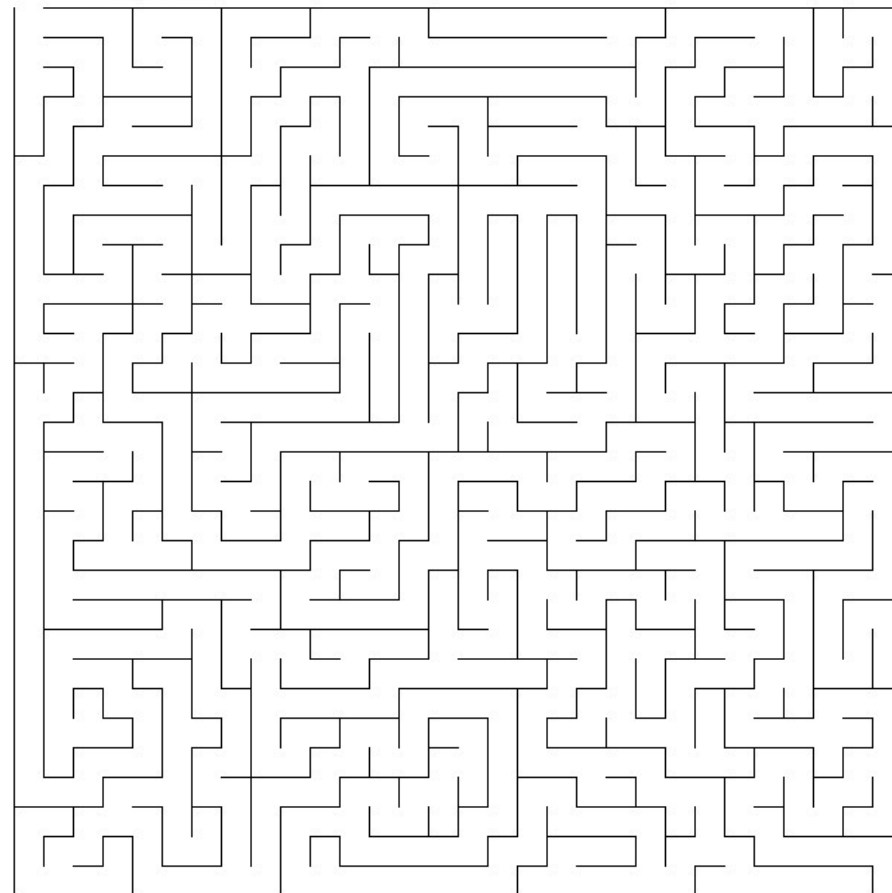
Každý riadok,
stĺpec a štvorec
musí obsahovať
každé z čísel 1-9.

9		5						8
4			5	7		1		6
	2	7	6				4	
	9	6			3	5	1	2
7		4		1		3		
2	1		9	8				4
	8	1			4		9	
3			8				5	1
		2			7		6	

Maxibludisko

Mladý slimák sa chce rýchlo dostať k hríbu.
Avšak má malo času a bojí sa, že sa vydá
zlou cestou. Pomôž mu nájsť tú správnu.

Na začiatku som si myslela, že musím obracať ľudí
na vieru. Medzičasom som sa naučila, že mojou
úlohou je milovať. A láska obráti toho, koho chce.

Vtipy

Policajt si vyseká diery do ľadu, vloží udicu a čaká...

O chvíľu k nemu príbehne chlapík a kričí:

- Okamžite vypadnite!
- A mohli by ste mi povedať, z akého titulu?
- Z titulu správcu tohto zimného štadióna!

Lezú dvaja vyprahnutí stroskotanci po púšti. Jeden vraví druhému:

- Zaškríp zubami, možno nám prebehne mráz po chrbte...

Zazvoní telefón, chlapík ho zdvihne a počuje:

- Haló, je tam číslo 444 444?
- Áno...
- Prosím Vás, mohli by ste mi zavolať lekára, zasekol sa mi prst v číselníku!!!

Mužovi ráno zvoní telefón. Nahnevaný ho zdvihne:

- Prosím.
- Z telefónu sa ozve:
- Dali ste sa zobudiť o pol ôsmej?
- Áno.
- Tak šup, šup, už je 9 hodín!

Odchádza zamestnanec o siedmej večer z firmy a šéf sa ho pýta:

- Čo je? Berieš si pol dňa dovolenku?
- Nie, len idem na obed.

Keď sa nám pokazila kosačka trávy, manželka mi neustále pripomínala, aby som ju opravil... Ale ja som bol vždy zaneprázdnený. Na programe boli: auto, nákladák, internet, rybárčenie... niečo, čo bolo pre mňa omnoho viac dôležité. Nakoniec prišla s nápadom, o ktorom dúfala, že zaberie. Keď som prišiel v jeden deň domov, sedela vo vysokej tráve a strihala ju malými krajčírskymi nožnicami. Ticho som ju chvíľu pozoroval, a potom som vošiel do domu. Po pár minútach som sa vrátil a podal jej zubnú kefku. Povedal som jej: „Keď skončíš so strihaním, mohla by si pozametať aj dvor.“

Vianočné pranie

Naši drahí,
v mene celej redakčnej rady časopisu Podnebie, by som Vám chcela zaželať, nech sa čas, keď sa vo Vašich domčekoch budú ligotať ozdobené stromčeky, keď budú rozvoniavať teplé medovníky a padať biele chumáčky zo snehu, keď budú všetky deti vzrušene čakať na ten čarovný okamih a rozbaľovať darčeky a keď všetci budeme túžiť rozdávať seba... Keď nastane čas vianočný, čas radostný, nech sa pre Vás tento čas stane časom požehnaným...

Želám Vám, aby ste prežili milostiplné vianočné sviatky, plné pokoja, rodinnej pohody a vzájomnej lásky. Nech pri množstve zhonu, nepodareného koláča, či nie celkom uprataného bytu, nezabudnete, že Ježiško prišiel, aby nám mohol darovať zo svojej radosti, tešiť sa s nami z každého okamihu a že túži po tom, aby sme aj my boli (aspoň na chvíľu) malými bezstarostnými deťmi. Nech Vás narodenie Ježiška

naplní istotou, odvahou, dobrom a chuťou, meniť veci láskou. Nech vo svojich srdiečkach neustále cítite to príjemné teplo, teplo Jeho lásky. Želám Vám, aby ste počas Vianoc nabrali nový dych. Želám nám, aby malý Ježiško, ktorý sa narodí, našiel pripravený príbytok v našich srdciach, aby v nich rástol a potom mohol skrze nás konať Božie dielo. A želám nám... Nech sa z nás Vianoce a pocit vianočný nikdy nevytratia :-)

Sidy

Vy ste sol' zeme

Ak však sol' stratí chuť, čím bude osolená? Na nič nie je už súca, len ju vyhodíť, aby ju ľudia pošliapali. (Mt 5,13)

Kedysi som trochu hrával basketbal. Nepatril som k najrýchlejším – skôr naopak – ale aj tak ma každý tréning stál asi dva litre potu. A bolo ich treba nahradiť. Jedného dňa mi doporučili „jónový nápoj“. Nebojte sa, nešlo o doping, či steroidy. Len soli, ktoré organizmus stráca v pote. Na igelitovom vrecku som zbadal zaujímavú informáciu: „*Telo zle prijíma samotnú vodu. Musí v nej byť čosi rozpustené.*“

Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody. A to povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo uverili v Neho. (Jn 7, 38-39)

Keď ľudia veria v Krista a prijímajú Ducha Svätého, prúdi z nich. Kedy? Vždy. Netreba robiť žiadne zvláštne úkony, aby sa „otvoril kohútik“. Večne aktívny, večne panujúci, ale aj večne slúžiaci Duch Svätý sa nedá spútať našimi predstavami a príkazmi. Keď nezatvrdíme srdce, bude v nás a cez nás pôsobiť.

Ale ľudia, ktorým chceme priniesť spásu, Ho len tak ľahko neprijmú. Treba pridať trochu soli. A tou sme my. Musíme sa v evanjelizácii po kúskoch rozpúšťať a dávať, aby sa otvorili brány srdc pre spasenie. Nestačí sedieť so slovami: „Ved' zachrániť dokáže aj tak len Boh!“ Dokáže. A niekoho zachráni aj bez nás, ale ťažšie a neskôr. A my sa pripravíme o veľa radosti a lásky. Stratíme zmysel a hĺbku života. Stratíme veľa požehnaní.

Na druhej strane nie je dobré spoliehať sa iba na svoju svätosť. Kto dokáže zjesť čo i len lyžičku soli bez vody? Aj polovička je odporná a 140 gramov dokáže človeka zabiť! Spomeňme si na mnohé náboženské vojny, keď sa ľudia spoliehali na svoju svätosť, či náboženské vedomosti. Koľko mŕtvych priniesli?

Odovzdávajme sa radšej Duchu Svätému, nech nás mení na sol' a rozpúšťa vo svojich „vodách“. Oživujúcich vodách. Nech koná svoje dielo aj prostredníctvom našich rúk, či úst.

PodNebie

Dvojmesačník spoločenstva Dom chvály

nepredajné
september - október 2009 č.16